

jeg – steder, hvor man oplever en meget stor blomstring af specialbutikker og nærbutikker. Hvordan vil hr. Frank Aaen forklare det, hvis det argument skulle holde, at en fri lukkelov er et stort minus for specialbutikker og nærbutikker? Hvorfor forholder det sig sådan i Danmark, at de små butikker faktisk har vældig gode vilkår og trives fint de steder, hvor lukkeloven ikke gælder, altså hvor vi har fri lukkelov?

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Først vil jeg vende tilbage til svaret til hr. Svend Erik Hovmand om det daværende cirkulære fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fra 1989 med hensyn til adskillelsen.

Jeg vil gerne tillade mig at citere fra det, fordi jeg gerne vil påvise over for hr. Svend Erik Hovmand, at den adskillelse, der er i de regler, vi har nu, faktisk er en præcisering af gældende retspraksis.

I § 6 i cirkulæret fra 1989 står der:

»En sortimentsbutik må stå i indvendig forbindelse med en butik, som er omfattet af butikstidsbestemmelserne i lovens § 1, idet lovens § 3, stk. 1, ikke hindrer dette. Det må dog kræves, at der uden for den almindelige og supplerende butikstid er etableret en sådan adskillelse mellem de to butikker, at der skabes sikkerhed for, at salget begrænses til de tilladte varer. Adskillelsen kan f.eks. tilvejebringes ved en låst dør.«

Jeg vil gerne spørge hr. Svend Erik Hovmand, om man kan læse det anderledes, end at der er tale om to butikker. En butik er ikke et hænge-skab, går jeg ud fra. Der er to butikker, hvor adskillelsen f.eks. kan tilvejebringes ved en låst dør. En låst dør uden en væg forekommer vel dog sjældent; det må man vist sige. Det er på den baggrund og bl.a. på grund af en dom, der har ændret en dom fra 1988, tror jeg – det skal jeg vende tilbage til under udvalgsarbejdet – der faktisk har gjort, at de regler har været gældende i hele den borgerlige regerings tid, og de har været endnu skrappe end dem, der foreslås her. Det var baggrunden for den bemærkning.

Må jeg så sige noget om det mere politiske, polemiske – valgkampsdiskussionerne. Jeg blev som CD's formand under valgkampen spurgt, hvad CD mente om lukkeloven, og jeg refererede, hvad CD har ment i 15 år, nemlig at man roligt kunne liberalisere lukkeloven helt – og det mener jeg så til gengæld at jeg har fastholdt under hele valgkampen – men at der bør være nogle begrænsninger for nogle helligdage og

nogle begrænsninger for salg af øl, vin og spiritus. Det sidste har jeg også gjort rede for i dag på regeringens vegne. Jeg mener faktisk, at der bør være begrænsninger for salg af øl, vin og spiritus, ikke mindst af hensyn til unge menneskers bilkørsel kombineret med spritindkøb på tankstationer og alt det, som jeg var inde på i mit første indlæg.

Hr. Svend Erik Hovmand var inde på, at man i Sverige kunne købe øl stort set døgnet rundt. Dertil vil jeg sige, at det måske nok er tilfældet, men det er ikke rigtigt øl, om jeg så må sige.

Jeg vedstår altså meget gerne CD's holdning til dette her. Men jeg må så også gøre hr. Svend Erik Hovmand, fru Pernille Sams og andre opmærksom på, at jeg lige så tydeligt i valgkampen har sagt, at CD fuldt ud kunne stå bag den lov, der blev vedtaget i Folketinget her i foråret. Hvorfor kunne vi så det? Det kunne vi – det er også et svar til hr. Kristian Thulesen Dahl – fordi man i politik må arbejde ud fra, at man ikke hele tiden kan få det, man helst vil have. Og det nikkes der til. Det tror jeg vi alle sammen kender. Altså må man, når man ser et initiativ, et forslag, vurdere, om det går i den rigtige retning – i den retning, man ønsker at gå længere i – eller om det går i den forkerte retning.

Den lovændring, der i foråret blev vedtaget af Folketinget, og som jeg selv er ansvarlig for som minister, gik og går efter min mening helt klart i den rigtige retning. CD ønsker – og det har heller ikke været nogen hemmelighed i valgkampen – at en yderligere liberalisering af lukkeloven indgår i den nye regerings arbejdsgrundlag. Om det så er regeringsgrundlaget, som er den mere højtidelige erklæring – med al respekt for ketchup og kaffefiltre – så er det måske ikke lige det, der er sammenhængen.

Men jeg vil da gerne vedkende mig, at de tre regeringspartier, herunder CD, jo altså på lovprogrammet for regeringen har ændring af lov om butikstid. Og der er vel ingen, der forestiller sig, at det er et spørgsmål om, at man nu vil indsnævre åbningstider eller indsnævre sortimentsbekendtgørelsen. Det tror jeg dog ikke nogen har fantasi til at forestille sig.

Hr. Frank Aaen spurgte, om det dog ikke var muligt at lade logikken råde i forbindelse med en sortimentsbekendtgørelse. Dertil må jeg sige, at det tror jeg faktisk ikke. Og det var egentlig også det, jeg sagde i mit indlæg. De afgrænsninger, man kommer ud i, i og med man har en sortimentsbekendtgørelse, vil nødvendigvis kunne give anledning til diskussion og tvivl, for den er